

โครงการพุทธสถาน ลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

พุทธสถาน
ลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ฉบับที่ ๑๔/๒๕๖๔ เมษายน-มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

www.srisuvarnabhumbuddhist.com

วชิราลงกรณาภิรราชลลลลล

ในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๔

ศุภฤกษ์เบิกวันนันทน์พรั่ง
ส่องสว่างกลางใจไทยทั้งผอง
ยี่สิบแปดกรกฎาคมภิมุขบอง
ต่างแซ่ซ้องสดุดีปรีดาแดน

ราชสมภพองค์ราชาพาปิติ
เพียงบุปผาบานผลิดอกงามแสน
โปรยกลีบสีกลั่นประดังทั้งเขตแดนวัน
ทั่วผืนแผ่นดินยลผลร่มเย็น

ในขณะที่ทั่วโลกต่างโศกเศร้า
เพราะต้นเค้าโรคภัยรุกรมเข้าชุกเขย
กระหน่ำหนักโดยทั่วถ้วนถ้วนล้ำเคียด
ไม่มีเว้นทุกที่แท้แม่เมืองไทย

แต่ด้วยพระกรุณามหาศาล
พระราชทานสิ่งอำนวยช่วยแก้ไข
การรักษาชีวิตประสิทธิชัย
ให้ประชาปลอดภัยไร้โรคภัย

"โครงการเครื่องช่วยหายใจ" อันลือชื่อ
"และเครื่องมือแพทย์พระราชทาน" ที่
นวัตกรรม"ห้องตรวจหาเชื้อ" อย่างดี
"เอสซีจี" เป็นหน่วยรับพัฒนา

อีกมากมายคล้ายกังวลทูลร้อน
แห่งนาครไทยทุกชั้น ๖ สรรหา
บำบัดทุกข์,ภัย,โรค,โศกนานา
ด้วย"เมตตาธรรม"ประสานบันดาลดล

ขอปลงคุณความดีที่ประจักษ์
จงปกปักจักรีราชสวาสต์ผล
ประสพสิ่งประเสริฐสุดพูนพิมล
มีมงคลราชมงคล "ทรงพระเจริญ" ฯ

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า คณะผู้จัดทำวารสารพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ
พันเอก(พิเศษ)ศรัณยภูมิ ผู้พิมพ์ (ประพันธ์)

โครงการ พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ฉบับที่ ๑๔/๒๕๖๔ เมษายน-มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

ในภาวะที่มีการแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ หลายคนรู้สึกได้ถึงความทุกข์ ท้อแท้ ลึนหวัง หดห่อกำลังใจ น้อยคนที่จะอยู่ในภาวะวิกฤตินี้อย่างมีความสุข ผู้ที่จะอยู่ได้อย่างมีความสุข คือ ผู้ที่มี สติ ปัญญา รู้เห็นตามสภาวะที่เกิดขึ้น และ มีความรัก ความเมตตา ค้ำสอน จาก พระราชวิสุทธิประชาณาถ (เจ้าอาวาสวัดพระบาทน้ำพุ และที่ปรึกษามูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ) โครงการพุทธสถานฯ ขอเชิญชวนพุทธศาสนิกชน ทุกท่าน ร่วมสมทบทุน จัดสร้างอาคารแทนประดิษฐานพระพุทธรูปศรีสุวรรณภูมิ และ อาคารประกอบ สถานที่ ซึ่ง รวบรวม สติ ปัญญา ความรัก ความเมตตา เพื่อเป็นสมบัติของพระพุทธศาสนาสืบไป

วัตถุประสงค์ ในการจัดสร้าง

๑. เพื่อประดิษฐานพระพุทธรูปศรีสุวรรณภูมิ ปางตรัสรู้ ขนาด หน้าตัก ๕.๙ เมตร สูง ๙ เมตร
๒. เพื่อประดิษฐานพระพุทธรูปศรีสุวรรณภูมิ ๘๘ ปาง ขนาดหน้าตัก ๓๒ นิ้ว
๓. เพื่อใช้เป็นสถานที่ประกอบศาสนพิธี และ กิจกรรมทางพระพุทธศาสนา
๔. เพื่อเป็นแหล่งเผยแพร่ และ เรียนรู้เรื่องราวทางพระพุทธศาสนา และ พุทธประวัติ

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษาและอำนวยการ

หลวงพ่เจ้าคุณพระราชวิสุทธิประชาณาถ (อลงกต ดิกขปญโญ)
พระครูภัทรปัญญาวัธ (เอก ภทฺทปญโญ)

บรรณาธิการ

พันเอกประชุม สุขสำราญ
พันเอกศรีณภูมิ ผู้ฟัง

เขียน/เรียบเรียง

พระครูสังฆรักษ์สมบัติ สิลลุลิโต
นายประจวบญ ทองสว่าง

และทีมงานวารสารพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ที่ตั้ง ๑๖๙ หมู่ ๙ ต.หัวไผ่ อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี ๑๕๑๒๐

โทรศัพท์ : ๐ ๓๖๗๗ ๑๓๐๐

โทรสาร : ๐ ๓๖๗๗ ๑๓๔๙

อีเมลล์ : sps.lopburi@gmail.com

เว็บไซต์ : www.srisuwanabhumibuddhist.com

สารบัญ

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (ปลด กิตฺติโสภโณ)	๓
พระผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)	๕
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑๐	๗
ประวัติวันแม่แห่งชาติ	๑๑
พระคุณแม่	๑๒
โครงการพุทธสถานสัมพันธ์สู่ชุมชน	๑๕
ขอเชิญบริจาค ร่วมสมทบทุนสร้างอาคารแท่นประดิษฐานฯ	๑๖
ประมวลภาพ	
◆ พิธีตอกเสาเข็มอาคารแท่นประดิษฐานฯ	๑๗
◆ ความก้าวหน้างานก่อสร้างอาคารแท่นประดิษฐานฯ	๑๘
◆ กิจกรรมวันวิสาขบูชา	๒๐
ข่าวและกิจกรรมของคณะสงฆ์ จังหวัดลพบุรี	๒๑
รากมนุษย์	๒๒
บทกลอนประวัติพระปาง	
◆ ปางมหาภิเนษกรรม	๒๔
◆ ปางตัดพระเมาลี	๒๕
วันอาสาฬหบูชา	๒๖
คำ สอน ใจ	๒๘
ขอเชิญร่วมบูชาวัตถุมงคล	๒๙
ข้อจำกัด “มิได้จัดพวกชี้แพ้”	๓๐
มงคลชีวิต ทำงานไม่คั่งค้าง	๓๑
นิทานชาดก เรื่อง ชายหนุ่มปราบยักษ์	๓๓
ธรรมะ จาก หลวงพ่อเจ้าคุณ เรื่อง อยู่อย่างไรให้มีความสุขกับโควิด-๑๙	๓๕
พระธรรมนำสุข เรื่อง ฤกษ์งามยามดี	๓๖

สมเด็จพระสังฆราชแห่งกรุงรัตนโกสินทร์

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (ปลด กิตฺติโสภโณ)

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ พระนามเดิม ปลด ฉายา กิตฺติโสภโณ เป็นสมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก พระองค์ที่ ๑๔ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์

พระกำเนิด

ประสูติเมื่อวันจันทร์ที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๓๒ ตรงกับแรม ๑๓ ค่ำ เดือน ๖ ปีฉลู เอกศก จุลศักราช ๑๒๕๑ เวลา ๑๐ ทุ่ม (๐๔.๐๐ น.) เศษ ณ บ้านในตรอกหลังตลาด พาทูร์ต ติดกับวัดราชบูรณราชวรวิหาร เป็นบุตรพระชนก ชุนพิชญ์โลกประชานาถ (ล้ำ เกตุทัต) กับพระชนนีปลั่ง พระชนกของพระองค์เป็นเจ้ากรมคนแรกในสมเด็จพระเจ้าฟ้า กรมขุนพิศณุโลกประชานาถแต่ด้วยปัญหาสุขภาพจึงได้ กราบพูลลาออกก่อนที่จะทรงกรมหลวง

บรรพชา

บรรพชาเป็นสามเณรเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๔๔ ที่วัด พระเชตุพนวิมลมังคลารามราชวรมหาวิหารเริ่มเรียนภาษาบาลีตั้งแต่พระชนมายุ ๘ ปี เรียนมูลกัจจายน์ที่วัดพระศรีรัตนศาสดารามได้ประโยค ๑ ได้รับโปรดเกล้าฯ จากพระบาท

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก
(๔๗๓ กิตติโสภโณ ป.๑.๕) วัดเบญจมบพิตรดุสิตวนารามราชวรวิหาร
๑ เมษายน ๒๕๕๑

สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ให้อยู่ที่วัดเบญจมบพิตร ต่อมาสอดได้ประโยค ๔ เมื่อพระชันษาได้ ๑๓ ปี และประโยค ๕ เมื่อพระชันษาได้ ๒๐ ปี ในปี พ.ศ. ๒๔๕๑

อุปสมบท

ทรงอุปสมบทเป็นนาคหลวงสายเปรียญธรรม ณ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๕๒ สมเด็จพระวันรัต (ทิต อุทโย) วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ เป็นพระอุปัชฌาย์ พระธรรมวโรดม (จ่าย ปุณณทตฺโต) เป็นพระกรรมวาจาจารย์ พระธรรมเจดีย์ (เข้ม ธมฺมสโร) เป็นพระอนุสาวนาจารย์ ได้ฉายาว่า “กิตติโสภโณ”

ผลงาน

๑. ชำระคัมภีร์อรรถกถาพระสูตรตันตปิฎก ขุททกนิกาย ๔ คัมภีร์ คือ อรรถกถาอุทาน อิติวุตตก มหานิเทศ และจุลนิเทศ

๒. ชำระคัมภีร์พระสูตรตันตปิฎก ขุททกนิกาย ๓ คัมภีร์ คือ มหานิเทศ จุลนิเทศ และชาดก และได้ชำระคัมภีร์ สวรรตถทีปนี ฎีกาพระวินัย

๓. ประสานกรรมวิธีการแปลพระไตรปิฎกภาษาบาลีเป็นภาษาไทย จนจบพิมพ์เป็นเล่มได้จำนวน ๘๐ เล่ม เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๐

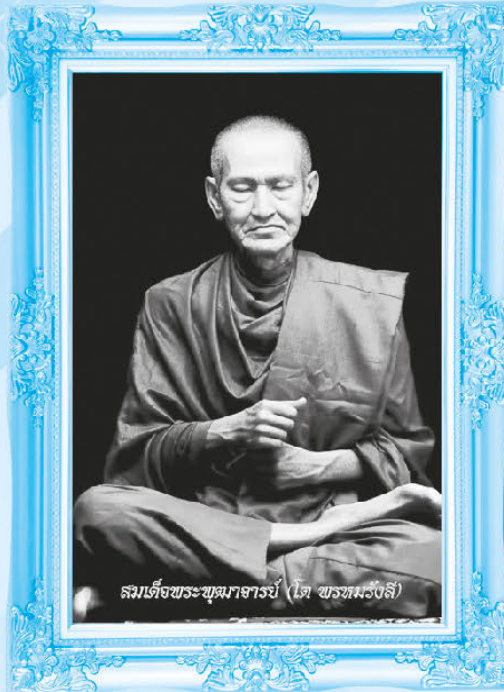
๔. ประสานสงฆ์ในงานรัฐพิธีฉลอง ๒๕ พุทธศตวรรษของไทย

สิ้นพระชนม์

เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๕ เวลา ๑๕.๐๐ น. หลังสรงน้ำ ทรงปวดพระเศียรอย่างรุนแรง พระอุปฐากเชิญแพทย์มาดูพระอาการ พระองค์ตรัสกับแพทย์ได้ไม่กี่คำก็สิ้นพระชนม์ แพทย์ลงความเห็นว่าเป็นพระโลหิตใหญ่ในพระมัตถลุงค์แตก เมื่อเวลา ๑๖.๒๗ น. สิริพระชันษาได้ ๗๓ ปี ๒๑ วัน สำนักนายกรัฐมนตรีประกาศให้สถานที่ราชการลดธงครึ่งเสา ๓ วัน และข้าราชการไว้ทุกข์ ๑๕ วัน เพื่อถวายความอาลัย และได้มีพระราชพิธีพระราชทานเพลิงพระศพพระเมรุวัดเทพศิรินทราวาส

■ แหล่งที่มา : วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี
สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (ปลด กิตติโสภโณ)
จาก www.wikipedia.org

พระผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ

สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)

สมเด็จพระพุฒาจารย์ เกิดในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช (หลังสร้างกรุงรัตนโกสินทร์ได้แล้ว ๓ ปี) เมื่อวันพฤหัสบดี เดือน ๕ ขึ้น ๑๒ ค่ำ ปีวอก จุลศักราช ๑๑๕๐ ณ บ้านไถ่จัน (บ้านท่าหลวง) อำเภوتاเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

บรรพชาและอุปสมบท

บรรพชาเป็นสามเณรเมื่อ พ.ศ. ๒๓๔๓ ต่อมาปรากฏว่า พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก โปรดและเมตตาสามเณรโตเป็นอย่างยิ่ง ครั้นอายุครบอุปสมบทปี พ.ศ. ๒๓๕๐ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เป็นนาครหลวงอุปสมบท ณ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม มีสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช (สุก ญาณสังวร) เป็นพระอุปัชฌาย์ มีฉายานามในพุทธศาสนาว่า “พรหมรังสี” เนื่องจากเป็นนาครหลวงจึงเรียกว่า “พระมหาโต” มานับแต่นั้น ต่อมาพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ได้โปรดเกล้าฯ ให้รับพระมหาโตไว้ในพระบรมราชูปถัมภ์

จริยาวัตร

ท่านมีอุปนิสัยทำสิ่งใดตามความพอใจของตน ไม่ถือเอาความนิยมของผู้อื่นเป็นหลักและไม่ปรารถนายศศักดิ์หรือลาภสักการะใด ๆ แม้ได้ศึกษาพระธรรมวินัยจนแตกฉาน ก็ไม่

สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) อดีตเจ้าอาวาสวัดระฆังโฆสิตาราม ถ่ายในสมัยรัชกาลที่ 4-5

ภาพที่เชื่อกันโดยทั่วไปว่า เป็นภาพ สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) สอนหนังสือ เจ้าชายพระองค์หนึ่ง

ยอมเข้าสอเบเปรียญธรรม ครั้นถึงรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวจะทรงตั้งท่านเป็นพระราชาคณะ แต่ท่านไม่ยอมรับ จึงคงเป็นพระมหาโตมาตลอดรัชกาล

ต่อมากล่าวกันว่า พระมหาโตได้ออกธุดงค์ไปตามสถานที่ต่าง ๆ และได้สร้างปูชนียสถานในที่ต่าง ๆ กัน เช่น สร้างพระพุทธรูปไสยาสน์ไว้ที่วัดสือ ตำบลท่าหลวง อำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สร้างพระพุทธรูปหลวงพ่อด วัดไชโย จังหวัดอ่างทอง เป็นต้น ซึ่งปูชนียสถานทุกแห่งที่ท่านสร้างจะมีขนาดใหญ่โตเท่ากับชื่อของท่านอยู่เสมอ การจะสร้างปูชนียสถานขนาดใหญ่เช่นนี้ล้วนแต่ต้องใช้ทุนทรัพย์และแรงงานจำนวนมากในการก่อสร้างจึงจะทำได้สำเร็จ สิ่งเหล่านี้จึงเป็นเครื่องหมายแสดงถึงความศรัทธาและบารมีของท่าน ซึ่งเป็นที่เคารพเลื่อมใสของพุทธศาสนิกชนในย่านที่ท่านได้ธุดงค์ผ่านไปอย่างชัดเจน

สมณศักดิ์

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์โปรดปรานพระมหาโตเป็นอย่างยิ่ง ในปี พ.ศ. ๒๓๙๕ พระองค์จึงได้พระราชทานสมณศักดิ์พระมหาโตเป็นครั้งแรก เป็นพระราชาคณะที่ “พระธรรมกิติ” และดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าอาวาสวัดระฆังโฆสิตาราม ขณะนั้นท่านอายุ ๖๕ ปี โดยปกติแล้วพระมหาโตมักพยายามหลีกเลี่ยงการรับพระราชทานสมณศักดิ์ แต่ด้วยเหตุผลบางประการ ทำให้ท่านต้องยอมรับพระราชทานสมณศักดิ์ในที่สุด อีก ๒ ปีต่อมา (พ.ศ. ๒๓๙๗) ท่านจึงได้รับการเลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะชั้นผู้ใหญ่ที่ “พระเทพกระวี” หลังจากนั้นอีก ๑๐ ปี (พ.ศ. ๒๔๐๗) จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ สถาปนาสมณศักดิ์ขึ้นสมเด็จพระราชาคณะที่ “สมเด็จพระพุฒาจารย์” มีราชทินนามตามจารึกในหิรัญบัฏว่า

สมเด็จพระพุฒาจารย์ อเนกสถานปริชา วิสุทธศีล จรรยาสมบัติ นิพัทธคุณ สิริสุนทรพรตจาริก อรัญญิก คณิศร สมณนิกรมหาปริณายก ตรีปิฎกโกศล วิมลศีลขันธ์ สลิต ณ วัดระฆังโฆสิตารามวรมหาวิหาร พระอารามหลวงฯ

สมณศักดิ์ดังกล่าวนี้นับเป็นสมณศักดิ์ชั้นสูงสุดและเป็นชั้นสุดท้ายที่ท่านได้รับตราบจนกระทั่งถึงวันมรณภาพ คนทั่วไปนิยมเรียกท่านว่า “สมเด็จพระโต” หรือ “สมเด็จพระวัดระฆัง” ส่วนคนในยุคร่วมสมัยกับท่านเรียกท่านว่า “ขรัวโต”

ปัจฉิมวัย

ราวปี พ.ศ. ๒๔๑๐ สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) ได้มาเป็นประธานก่อสร้างปูชนียวัตถุครั้งสุดท้ายที่สำคัญของท่าน คือ พระพุทธรูปหลวงพ่อด (พระศรีอริยเมตไตรย) ที่วัดอินทวิหาร (ในสมัยนั้นเรียกว่า วัดบางขุนพรหมใน) ทว่าการก่อสร้างก็ยังไม่ทันสำเร็จ โดยขณะนั้นก่อองค์พระได้ถึงเพียงระดับพระนาภี (สะดือ) สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) ก็ได้มรณภาพบนศาลาแก้ววัดบางขุนพรหมใน ณ วันเสาร์ แรม ๒ ค่ำ เดือน ๘ ปีวอก ตรงกับวันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๑๕ ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว สิริรวมอายุได้ ๘๘ ปี อยู่ในสมณเพศ ๖๔ พรรษา เป็นเจ้าอาวาสครองวัดระฆังโฆสิตารามได้ ๒๐ ปี

คำสอน

“บุญเราไม่เคยสร้าง...ใครที่โหนดจะมาช่วยเจ้า ...”

“ลูกเอ๋ย ก่อนที่จะเข้าไปขอบารมีหลวงพ่อดองค์ใด เจ้าจะต้องมีทุนของตัวเอง คือบารมีของตนลงทุนไปก่อน เมื่อบารมีของเจ้าไม่พอจึงค่อยขอยืมบารมีคนอื่นมาช่วย มิฉะนั้น เจ้าจะเอาตัวไม่รอด เพราะหนี้สินในบุญบารมีที่ไปเที่ยวขอยืมมาจนพันตัว...เมื่อทำบุญทำกุศลได้บารมีมา ก็ต้องเอาไปผ่อนใช้หนี้เขาจนหมดไม่มีอะไรเหลือติดตัว...แล้วเจ้าจะมีอะไรไว้ในภพหน้า...หมั่นสร้างบารมีไว้...แล้วฟ้าดินจะช่วยเอง...จงจำไว้นะ... เมื่อยังไม่ถึงเวลาเทพเจ้าองค์ใดจะคิดช่วยเจ้าไม่ได้... ครั้นเมื่อถึงเวลา... ทั่วฟ้าดินก็ต้านเจ้าไม่อยู่...จงอย่าไปเร่งเทวดาฟ้าดิน เมื่อบุญเราไม่เคยสร้างไว้เลยจะมีใครที่โหนดมาช่วยเจ้า”

■ แหล่งที่มา : วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี
สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)
จาก www.wikipedia.org

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๑๐

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ราชย์ตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ แล้วพระองค์ทรงให้เฉลิมพระปรมาภิไธยชั่วคราวว่า “สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร”

บรมราชาภิเษก

พระองค์โปรดให้ตั้งพระราชพิธีบรมราชาภิเษกในวันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ณ พระบรมมหาราชวัง มีการเฉลิมพระปรมาภิไธยตามพระสุพรรณบัฏว่า “พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ มหิศรภูมิพลราชวรางกูร กิติสิริสมบูรณอดุลยเดช สยามินทราธิเบศรราชวโรดม บรมนาถบพิตร พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว” และมีพระปฐมบรมราชโองการว่า “เราจะสืบสาน รักษา และต่อยอด และครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งอาณาราษฎรตลอดไป”

พระราชโอรสเพียงพระองค์เดียว ในพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร และ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง

ทรงขึ้นครองราชย์

เมื่อรัชกาลที่ ๙ สวรรคตในวันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ตามกฎหมายถือว่าด้วยการสืบราชสันตติวงศ์ พระพุทธศักราช ๒๕๖๓ แล้ว พระองค์จะได้สืบราชสมบัติต่อ และพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ก็ยืนยันว่า พระองค์จะทรงเป็นพระมหากษัตริย์พระองค์ใหม่แต่ทรงขอผ่อนผัน เนื่องจากทรงต้องการร่วมไว้ทุกข์กับชาวไทย จนกว่าจะผ่านพระราชพิธีพระบรมศพไประยะหนึ่งก่อน พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรี จึงเป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์โดยตำแหน่งไปพลางก่อน พระองค์ขึ้นครองราชย์ เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ และพระองค์ทรงรับการอัญเชิญโดยมีพระราชดำรัสอย่างเป็นทางการแต่มีประกาศว่า ทางนิตินัยถือว่า ได้ขึ้นครอง

ในวันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ พระองค์เสกสมรสกับพลเอกหญิง สุทิดา วชิราลงกรณ์ ณ อยุธยา และโปรดให้สถาปนาพลเอกหญิง สุทิดา ขึ้นเป็นสมเด็จพระราชินี

ทรงงาน

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี ทรงห่วงใยบุคลากรทางการแพทย์ และเจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่ปฏิบัติงานในการดูแลและรักษาพยาบาลผู้ป่วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเครื่องมือแพทย์และอุปกรณ์ทางการแพทย์ รวมทั้งสิ่งของพระราชทานอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด และเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๖๔ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน “ถุงพระราชทานกำลังใจ” แก่โรงพยาบาลแม่ข่าย และโรงพยาบาลสนาม จำนวน ๔๙ แห่ง

เมื่อเวลา ๒๐.๑๓ น. วันที่ ๓ มิถุนายน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี เสด็จออก ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต พระราชทานพระบรมราชวโรกาสให้ ผู้แทนเจ้าหน้าที่สาธารณสุขของโรงพยาบาลแม่ข่าย และโรงพยาบาลสนาม ที่เปิดให้บริการรักษาผู้ติดเชื้อในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ เฝ้าฯ รับพระราชทานถุงพระราชทานกำลังใจ เพื่อเป็นกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่

สาธารณสุขในการปฏิบัติงานในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ด้วยทรงเข้าพระทัยและทรงรับรู้ถึงความเหน็ดเหนื่อยและความอ่อนล้าจากการทุ่มเทกำลังกายและกำลังใจในการรักษาพยาบาลผู้ป่วยโรคโควิด ๑๙ รวมทั้งทรงร่วมสนับสนุนสินค้าของเกษตรกรในภาคต่างๆ และผู้ประกอบการ เพื่อกระจายรายได้ในช่วงวิกฤตในครั้งนี้

สิ่งของในถุงพระราชทานกำลังใจ นอกจากเครื่องอุปโภคบริโภคต่างๆ แล้ว ยังมีเข็มกลัด “พระราชทานกำลังใจ” ซึ่งสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี ทรงออกแบบด้วยพระองค์เอง โดยมีความหมายคือ ลูกโป่งสีเหลือง หมายถึงกำลังใจจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่จะนำพาพลunkนิกรให้มีความกำลังใจที่เต็มเปี่ยม พร้อมลุกขึ้นสู้ เหน็ดเหนื่อย ลูกโป่งลอยขึ้นสู่ท้องฟ้า มีความหวังและก้าวข้ามผ่านไปด้วยร่วมกัน ลูกโป่งสีม่วง แสดงถึงกำลังใจจากสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี ที่อยู่เคียงข้างพลunkนิกรในการต่อสู้กับวิกฤตของไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ด้วยน้ำพระทัยอันเต็มเปี่ยมไปด้วยความห่วงใย ทรงเย็บเข็มกลัดให้ติดกับถุงพระราชทานด้วยพระองค์เอง เพื่อไม่ให้เข็มกลัด “พระราชทานกำลังใจ” หลุดหรือแยกออกจากกัน

การได้รับพระราชทาน
พระมหากรุณาธิคุณในครั้งนี้
บุคลากรทางการแพทย์ และเจ้า
หน้าที่สาธารณสุขต่างปลื้มปิติ
และสำนึกในพระมหากรุณา
ธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี
อย่างหาที่สุดมิได้ ที่ทรงห่วงใย
และพระราชทานความช่วยเหลือ
แก่เจ้าหน้าที่สาธารณสุข
อย่างต่อเนื่องตลอดมา

เมื่อวันที่ ๑๒ มิ.ย. ๒๕๖๔
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ทรงห่วงใยและทรงให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ
บุคลากรทางการแพทย์ ที่เสียสละกำลังกาย และอุทิศตนใน
การปฏิบัติหน้าที่ดูแลรักษาผู้ป่วยในช่วงสถานการณ์การแพร่
ระบาดของโรคโควิด-๑๙ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรด
กระหม่อมพระราชทานอาหารปรุงสุกใหม่ แก่บุคลากรทาง
การแพทย์ ที่ปฏิบัติหน้าที่ดูแลรักษาผู้ป่วยโรคโควิด-๑๙ ณ
โรงพยาบาล และโรงพยาบาลสนามต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง
มาโดยตลอด ทั้งนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรง
ประกอบอาหารพระราชทานด้วยพระองค์เอง อาทิ
ก๋วยเตี๋ยวหมูตุ๋นลูกชิ้น ก๋วยเตี๋ยวไก่ตุ๋นมะระเครื่องยาจีน
ก๋วยเตี๋ยวเย็นตาโฟลูกชิ้นเห็ดหอม ข้าวซีโครงหมอบกระชาย
ข้าวยอดผัก ไข่เจียวหมูสับกระชายซอย ข้าวกล้องไก่กระชาย
ข้าว ลาบเห็ดคั่วกระชาย ซึ่งล้วนเป็นอาหารที่มีคุณค่าทาง
โภชนาการครบ ๕ หมู่ มีประโยชน์ต่อสุขภาพอนามัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีส่วนประกอบของสมุนไพรไทยที่ช่วยบำรุง
ร่างกายและต่อต้านโรคโควิด ๑๙ ได้แก่ กระชาย เป็นส่วน

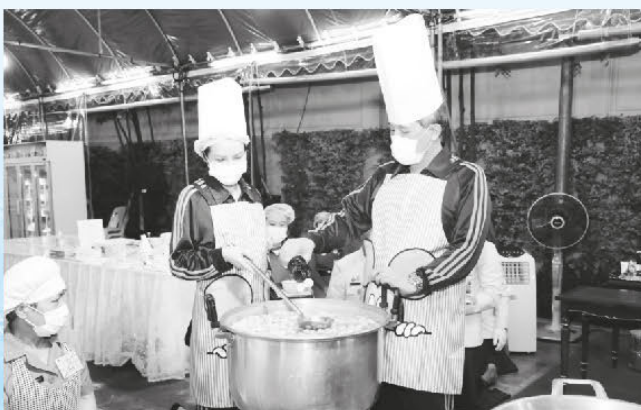

ประกอบสำคัญในการประกอบอาหาร เพื่อเสริมสร้างภูมิ
คุ้มกันของร่างกายให้แก่บุคลากรทางการแพทย์ให้มีสุขภาพ
แข็งแรง และสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือผู้ป่วยอย่าง
เต็มกำลังความสามารถต่อไป

เมื่อเวลา ๑๘.๕๖น. วันที่ ๒๓ มิถุนายน พระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรม
ราชินี เสด็จออก ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต
พระราชทานพระบรมราชวโรกาสให้ เอกอัครราชทูตต่าง
ประเทศประจำประเทศไทย เฝ้าฯ กราบบังคมทูลลา ใน
โอกาสที่จะพ้นจากหน้าที่ ตามลำดับดังนี้

นายฮาจิ อิซุมาสึ บิน ฮาจิ อับดุล มานับ เอก
อัครราชทูตบรูไนดารุสซาลามประจำประเทศไทย เฝ้าฯ
กราบบังคมทูลลา ในโอกาสที่จะพ้นจากหน้าที่ ในโอกาสนี้
นางฮาสะฮ์ ไชนับ บินดี อาวัง ฮาจิ ตัวะฮ์ ภริยาเอกอัคร
ราชทูต ฯ ร่วมเข้าเฝ้าฯ ด้วย

นายคริสเตียน เรเรน บาร์เกตโต เอกอัครราชทูต
สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ประจำประเทศไทย เฝ้าฯ กราบบังคมทูลลา
ในโอกาสที่จะพ้นจากหน้าที่ ในโอกาสนี้ นางมารีอา เดล การ์
เมน มาร์ติเนซอะโรเซเมนา ภริยาเอกอัครราชทูต ฯ ร่วมเข้า
เฝ้าฯ ด้วยทูต ฯ

■ แหล่งที่มา : Thai PBS NEWSเรื่อง พระราชประวัติ
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 แห่งราชวงศ์จักรี
จาก <https://news.thaipbs.or.th>
และจาก <https://www.matichon.co.th/court-news/page/15>เรื่องข่าวในพระราชสำนัก

ประวัติวันแม่แห่งชาติ

วันแม่แห่งชาติเริ่มให้มีขึ้นครั้งแรก เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๔๙๓ และกำหนดให้ วันที่ ๑๕ เมษายนของทุกปี เป็นวันแม่แห่งชาติ ตามมติของคณะรัฐมนตรีประกาศรับรอง เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๙๓ ต่อมา พ.ศ. ๒๕๑๙ ทางราชการได้เปลี่ยนใหม่ให้ถือเอาวันเสด็จพระราชสมภพของสมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถ คือ วันที่ ๑๒ สิงหาคม เป็นวันแม่แห่งชาติ เริ่มในปี พ.ศ. ๒๕๑๙ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในวันแม่

สัญลักษณ์ที่ใช้ในวันแม่คือ ดอกมะลิ ซึ่งมีสีขาวบริสุทธิ์ ส่งกลิ่นหอมไปไกลและหอมได้นาน อีกทั้งยังออกดอกได้ตลอดทั้งปี เปรียบได้กับความรักอันบริสุทธิ์ของแม่ที่มีต่อลูกไม่มีวันเสื่อมคลาย

กิจกรรมในวันแม่แห่งชาติ

๑. ประดับธงชาติ และธงตราสัญลักษณ์ตามอาคารบ้านเรือน
๒. จัดกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับวันแม่ เช่น การจัดนิทรรศการ
๓. จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ ทำบุญใส่บาตรอุทิศส่วนกุศล เพื่อรำลึกถึงพระคุณของแม่
๔. นำพวงมาลัยดอกมะลิไปกราบขอพรจากแม่

■ แหล่งที่มา : K@POOK! เรื่อง วันแม่แห่งชาติ 12 สิงหาคม ประวัติวันแม่แห่งชาติ จาก <https://nlight.kapook.com>

พระคุณของแม่

เมื่อกล่าวถึง “พระคุณของแม่” ท่านทั้งหลาย คงทราบกันเป็นอย่างดีว่า...ความเป็นแม่คือ การเป็นผู้ให้,แม่...ผู้ให้กำเนิด, แม่...ผู้ให้ชีวิต, แม่...ผู้บารุงเลี้ยง,แม่...ผู้มีอุปการคุณต่อศาสนาและผืนแผ่นดิน,จากถ้อยคำดังกล่าวนี้ จะเห็นได้ว่า แม่มีความสำคัญต่อทุกชีวิตบนโลก เพราะว่า แม่คือผู้ให้กำเนิดชีวิตอีกชีวิตหนึ่งขึ้นมา และเมื่อให้กำเนิดแล้ว แม่ก็ยังคอยเลี้ยงดูจนเติบโตใหญ่ด้วยความรักบริสุทธิ์ของแม่นี้เองที่เป็นสาเหตุให้มนุษยชาติดำรงอยู่ได้จนถึงทุกวันนี้ หรืออาจกล่าวได้ว่า แม่คือผู้ที่ทำให้สัตว์โลกไม่สูญพันธุ์ถึงแม้ว่า แม่จะรู้ว่าการคลอดลูกแต่ละครั้งจะเป็นช่วงที่เจ็บปวดร่างกายและอันตรายถึงชีวิตที่สุด แต่ด้วยความรักที่แม่มีต่อลูกนั้นยิ่งใหญ่เหลือเกินจึงทำให้แม่แม่จะเจ็บปวดร่างกายมากเท่าใด หรือแม่จะมีอันตรายถึงชีวิตเพียงไร แม่ยอมยินดีที่จะให้ลูกน้อยของแม่เกิดขึ้นมา และไม่เพียงเท่านั้น แม่ยังปรารถนาให้ลูกของตนได้เกิดมาด้วยความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจเพื่อให้ลูกของแม่ได้มีชีวิตอย่างมีความสุข

สมบูรณ์จนนั้นโบราณ บัณฑิตท่านจึงอุปมาว่าถ้าจะเอาแผ่น
ฟ้ามาแทนกระดาด เอาน้ำในมหาสมุทรมาแทนน้ำหมึกเอา
เขาพระสุเมรุ ที่ถือว่าเป็นภูเขายักษ์ที่ใหญ่ที่สุดมาแทนปากกา
แล้วบรรจงเขียนพรรณนาพระคุณของแม่ จนกระทั่งตัว
อักษรเต็มผืนฟ้า น้ำทะเลหมดมหาสมุทร เขาพระสุเมรุ ทั้ง
ลูกก็ลืกราบเรียบไปหมดแม้กระนั้นก็ยังพรรณนาพระคุณของ
ท่านไม่จบเลยแม้แต่หุ่มเททั้งร่างกายและแรงใจดูแลลูก
จนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ แต่ในทางกลับกันคือ เมื่อลูก
ยิ่งเจริญเติบโตขึ้น ผู้เป็นแม่ก็เริ่มชรา ร่างกายก็พลอยทรุด
โทรมลงตามลำดับ จนในที่สุดก็ต้องหยุดพักโดยปริยาย
เพราะสังขารร่างกายไม่อำนวยให้ทำงานได้เหมือนเมื่อก่อน
แม้ว่าจิตใจจะแข็งแกร่งอยากทำสักปานใด แต่ไม่อาจฝืน

ธรรมชาติของสังขารได้ จึงเป็นหน้าที่สำคัญของลูกที่ต้อง
ดูแลผู้เป็นแม่ ซึ่งนี่ถือเป็นการตอบแทนพระคุณของแม่อย่าง
หนึ่งคือ การดูแลท่านยามท่านแก่ชรา แต่แท้ที่จริงแล้ว การ
ตอบแทนพระคุณของแม่ ลูกสามารถกระทำได้ตั้งแต่เมื่อเรา
เป็นเด็ก หรืออาจจะกล่าวได้ว่า การตอบแทนพระคุณของ
แม่คือการทำหน้าที่ของลูกให้สมบูรณ์ตามวัยของตนเอง เช่น
เมื่อเราเป็นเด็ก หน้าที่สำคัญของลูก ก็คือ การตั้งใจเรียน
เป็นเด็กดีและเชื่อฟังคำสั่งสอนของแม่ เมื่อเราโตขึ้นจบการ
ศึกษา และมีงานทำ หน้าที่สำคัญของลูก ก็คือการดูแลให้
แม่มีความสุขสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ เป็นต้น
ฉะนั้น ท่านทั้งหลาย หนี้บุญคุณอันยิ่งใหญ่เหลือ
คณานับ คือ **“หนี้พระคุณของแม่”**

คำว่า“แม่”นั้นยิ่งใหญ่หาใดเปรียบ
เพราะแม่ให้นั้นให้กำเนิดลูกมา
คำว่าแม่มีแต่ “ให้” ไม่คิดรับ
ให้ชีวิตให้ความคิดให้วิญญาณ
แม่ลำบากตรากตรำทุกคำเช้า
แม่เหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าทั้งตาปี
ก็เพื่อลูกผูกพันกระสั่นรัก
เมื่อลูกโศกแม่เล่ายิ่งเศร้าใจ

สุดจะเทียบเทียมได้ในโลกหล้า
คุณของคำนั้นงามหาใดปาน
แม่ให้ทรัพย์ให้วิชาให้อาหาร
สุดประมาณจะนับได้มากมายจริง
หนักก็เอาเบาที่สู้ไม่รู้หนี้
แม่ยอมพลีชีวิตทั้งจิตใจ
แม่ดวงตาแม่รักควักให้ได้
ทั่วแดนไตรคุณแม่เลิศประเสริฐเอย

■ แหล่งที่มา : บทความ เรื่อง พระคุณของแม่
โดย นาวาตรี ยอดเยี่ยม พลอดพยนต์
จาก <http://www.rnri.org>

อานิสงส์การสร้าง แท่นพระพุทธรูป

ธรรมะหลวงพ่อดลงกต

พระราชวิสุทธิประธานภ
(อลงกต ดิกขปญโญ)

ขอเจริญพร ญาติโยมศรัทธาสานุชน และลูกหลานทุกๆ คน หลายคนคงเคยมีโอกาสดำรงพระพุทธรูปวิสุทธิธรรมภูมิ ๘๙ ปาง ที่วัดพระบาทน้ำพุ และพุทธสถานลพบุรีวิสุทธิธรรมภูมิ การหล่อพระในครั้งนี้ถือเป็นประวัติศาสตร์ ที่สำคัญในชีวิตของ หลวงพ่อ และทุกคนเพราะ เป็นการหล่อพระที่ใช้ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ ประมาณ ๓ ปี เมื่อหล่อพระเสร็จแล้วสิ่งที่เราต้องทำ คือต้องสร้างฐานพระ เพราะ พระพุทธรูป คือสิ่งที่เราเคารพบูชา ควรที่จะตั้งไว้ให้เหมาะสม ความกว้าง ความสูง และต้องคำนึงถึงความสวยงาม ความสง่างาม ให้ควรแก่คุณค่า บารมี หลวงพ่อจึงได้สร้างอาคารแท่นประดิษฐานพระพุทธรูปวิสุทธิธรรมภูมิ เพื่อ ใช้สำหรับประดิษฐานพระพุทธรูปวิสุทธิธรรมภูมิ ๘๙ ปาง และพระพุทธรูปวิสุทธิธรรมภูมิ ปางตรัสรู้ ขนาดหน้าตัก ๕.๙ เมตร สูง ๙ เมตร ซึ่งขณะนี้อยู่ในขั้นตอนของการดำเนินงาน

บ้านมีฐานราก ที่มั่นคง เช่นใด ชีวิตของเรา ก็มีความมั่นคงเช่นนั้น บางคนชีวิตต้องระเห่ร่อน ย้ายถิ่นฐาน ไม่มีที่อยู่อาศัยที่แน่นอนเพราะ ขาดความมั่นคงในชีวิต แต่ในขณะที่เดียวกัน ดิกขประมาณ ๔๐ - ๕๐ เมตร ก็ยังสามารถอยู่ได้อย่างมั่นคง ที่เป็นเช่นนั้น เพราะ ดิกขมีฐานที่มั่นคง ทุกคนคงมีความหวังเดียวกัน คือ อยากมีชีวิตที่มั่นคงปลอดภัย ฉะนั้น อานิสงส์ ในการสร้าง ฐานหรือแท่นพระพุทธรูปก็คือเราจะได้รับความมั่นคงของ

ชีวิต ความมั่นคงหรือการตั้งมั่นในพระพุทธรูปศาสนา หลายคนตั้งจิตอธิษฐานเกิดชาติหน้าขอให้เกิดในยุคพระศรีอริยเมตไตรย เมื่อเราได้สร้างแท่นพระพุทธรูป เพื่อเป็นการสืบทอดพระพุทธรูปศาสนา ให้มั่นคงต่อไปถึงรุ่นลูกหลาน ได้พบ ได้เห็น และได้อยู่กับคนดี และสิ่งดีมีความสุข ความเจริญ เพราะฉะนั้นเวลาใครชวนเราสร้างฐานพระพุทธรูป ไม่ควรปฏิเสธจะมากจะน้อยเพียงใด ตามศรัทธาของเรา สะสมบุญไว้ การเกิดในฝันแผ่นดินที่มีพระพุทธรูปศาสนา มีโอกาสได้ฟังธรรม ปฏิบัติธรรม และบรรลุมรรค ผลนิพพาน นั่นคือสิ่งที่มีค่าที่สุดในชีวิต บางครั้งเหตุปัจจัยที่เราทำในชาตินี้คือ จะเป็นพลวปัจจัยอย่างหนึ่งที่ช่วยเกื้อกูล ต่อชีวิตของเรา ขอเจริญพร

กิจกรรม มูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

โครงการ “พุทธสถานสัมพันธ์ปันน้ำใจ”

มูลนิธิพุทธสถานฯ นำโดยพระครูภัทรปัญญาวัธ ประธานมูลนิธิพุทธสถานฯ ร่วมกับ คณะสงฆ์อำเภอโคกสำโรง , นายอำเภอโคกสำโรง และ ภาครัฐช่วยมอบสิ่งของอุปโภค บริโภคช่วยเหลือ ผู้ได้รับผลกระทบ จากเชื้อไวรัสโควิด-๑๙

มูลนิธิพุทธสถานฯ ร่วมกับคณะสงฆ์อำเภอโคกสำโรง มอบถุงยังชีพช่วยเหลือ ผู้ยากไร้ ผู้ป่วยติดเตียง และคนชรา ในเขตอำเภอโคกสำโรง

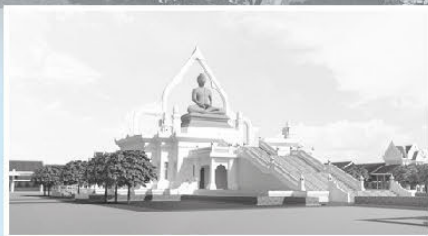
มูลนิธิพุทธสถานฯมอบสิ่งของบริโภคให้กับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ปฏิบัติหน้าที่ จุดตรวจ จุดสกัด โควิด-๑๙ ตำบลห้วยโป่ง

ขอเชิญร่วมบริจาคสมทบทุนสร้าง

อาคารแท่นประดิษฐาน พระพุทธลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ และอาคารประกอบ

ธนาคารกสิกรไทย สาขาโคกสำโรง
ชื่อบัญชี
ทุนนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ
เลขที่บัญชี
๐๙๕ - ๑ - ๙๖๒๔๒ - ๒

มูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

พิธีสถาปนาเส้าเข็ม

อาคารแห่งประดิษฐาน พระพุทธรูปศรีสุวรรณภูมิ และอาคารประกอบ
วันเสาร์ ที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๔

ความก้าวหน้า การก่อสร้างอาคารแทนประดิษฐานพระพุทธรูป

ภาพหน้า

เทพบุรีศรีสุวรรณภูมิ และ อาคารประกอบ

ประมวลภาพกิจกรรมวันวิสาขบูชา

วันพุธที่ ๒๖ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๔
ณ พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณหงส์

ข่าวและกิจกรรมของคณะสงฆ์ในจังหวัดลพบุรี

คณะสงฆ์จังหวัดลพบุรี และ คณะสงฆ์อำเภอเมืองลพบุรี จัดทำโรงทาน โรงครัว ตามโครงการจัดตั้งโรงทานสงเคราะห์ประชาชน บุคลากรทางการแพทย์ สู้ภัยโควิด-๑๙ เพื่อส่งมอบแก่บุคลากรทางการแพทย์ ผู้ปฏิบัติงาน และผู้ติดเชื้อไวรัสโควิด-๑๙ ในจังหวัดลพบุรี จำนวน ๓ แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลพระนารายณ์มหาราช โรงพยาบาลอานันทมหิดล และโรงพยาบาลทำวุ้ง จำนวน ๕๐๐ กล่อง

แหล่งที่มา : Facebook ข่าวสาร คณะสงฆ์อำเภอเมืองลพบุรี

คณะสงฆ์ลพบุรี ร่วมกับคณะสงฆ์ในพื้นที่อำเภอหนองม่วง ร่วมกันลงพื้นที่ นำเครื่องอุปโภค บริโภค ข้าวสาร อาหารแห้ง น้ำดื่ม มอบเยี่ยมให้กำลังใจชาวบ้าน บ้านใหม่โสพิมพ์ ตำบลบ่อทอง อำเภอหนองม่วง ที่ประสบวาตภัยจากพายุฤดูร้อนพัดถล่มบ้านเรือนได้รับความเสียหาย

แหล่งที่มา : Facebook ข่าวสาร คณะสงฆ์อำเภอเมืองลพบุรี

คณะสงฆ์อำเภอเมืองลพบุรีและผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรี ช่วยเหลือผู้ประสบอัคคีภัย(ไฟไหม้ทั้งหลัง) ๔ คูหา ผู้อยู่อาศัยจำนวน ๒ ครอบครัวโดยมอบเงินช่วยเหลือเบื้องต้นครอบครัวละ ๕,๐๐๐ บาท พร้อมเครื่องอุปโภคบริโภค

แหล่งที่มา : Facebook ข่าวสาร คณะสงฆ์อำเภอเมืองลพบุรี

รากมนุษย

โดย : พ.อ.(พิเศษ)สัมฤทธิ์ คมขำ

รู้แล้ว อาจจะยังไม่คิด
คิดแล้ว อาจจะยังไม่ทำ
ทำแล้ว อาจจะยังไม่จริง

รู้แล้ว คิดแล้ว ทำแล้ว ทำจริงแล้ว จะเป็นคนที่ได้กับแต่เป็นวัยรุ่น

การดื่มกิน ขบเคี้ยว บริโภค เป็นสิ่งที่มีอยู่เป็นปกติในการดำเนินชีวิต และการดำรงชีวิตไว้ดี ให้ร่างกายเป็นไปด้วยดีเหมาะสมแก่การทำหน้าที่การงานตน แต่ในบางคราวบุคคลก็เหมือนมีอาการเส้นผมบังภูเข ของที่เห็นได้ด้วยการพิจารณาดูง่าย ๆ ก็ดูไม่เห็น พิจารณาข้ามไปเสีย ก็มีอยู่มาก ไปหลงเพลิดเพลินยินดีดื่มกินสิ่งที่ให้โทษที่ทำให้มีเมามา ที่ทำให้กายวาจาวิปริตผิดปกติ ที่บั่นทอนรายได้และสุขภาพโดยไม่จำเป็น จนบางครั้งก็ซบพอม เกิดโรคทางกายได้ง่ายดาย แม้เกิดกับเครื่องในก็ได้ เช่นทำให้เป็นโรคตับไม่ดื่ม ทำให้เกิดอาการข้างเคียงชั่วระยะเวลาหนึ่งก็ได้ เช่นลูกเดินโซเซ เดินไม่ตรงถนน พูดคำที่ฟังได้ไม่ชัดเจน ทั้ง ๆ ที่เขาก็ยังปกติ ปากและลิ้นก็ยังปกติ แต่เดินปัดพูดคำที่ฟังเข้าใจยาก ภายหลังจากการดื่มกินมีเมามาเข้าไป บางรายดื่มกินสิ่งที่ให้โทษรุนแรงกว่านั้น จนกลายเป็นคนวิปริต

จนสามารถจับปล้น มาได้แม้แต่ญาติพี่น้องและผู้มีพระคุณ บางรายก็เกิดอาการประสาทหลอน บางรายคิดวิปริต จนกระตุ้นให้เกิดความโลภ ความโกรธ ความหลงที่รุนแรง ถ้าเป็นคนโลภ โกรธ หลงมีเมามาเต็ม ก็จะถูกสิ่งมีเมามา บังคับให้โลภ โกรธ หลงมีเมามา ทวีมากขึ้นคือขาดปัญญาไตร่ตรองถึงผลเสียรุนแรง ที่ จะเกิดตามมา ไม่เพียงแต่เท่านั้น ยังมีโอกาสเป็นไปได้อีกสูง ที่ จะกระทำการที่เป็นอบายมุขอื่น ๆ ตามมา อันจะทำให้มีแต่เสื่อม กับเสื่อม คือเสื่อมลง และเสื่อมทรมาน จะสูญเสียสติเครื่องควบคุมตนให้อยู่ในขอบเขตที่ดี ทางพระพุทธศาสนาซึ่งบอกไว้ล่วงหน้า

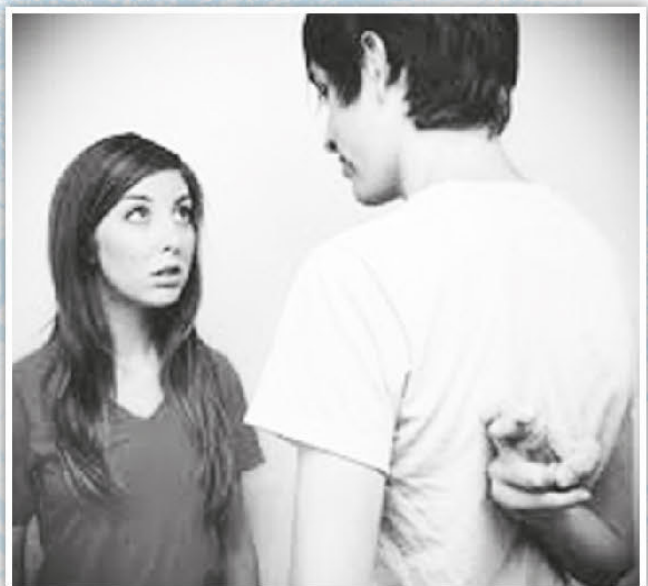

แล้วว่า เมื่อสตีว่อนกำลังลง ตกอยู่ใต้อิทธิพลความหลงมัวเมา จะเร่งให้ทำความชั่วได้ทุกชนิด ไม่ว่าจะฆ่า ลักของเขา ทำผิด ประเวณี และพูดโกหกได้ทุกอย่าง

ตามเหตุผลที่กล่าวมา ได้ปรารภว่า ต้นไม้ ต้องมีราก มี ลำต้น จึงจะมีกิ่งก้านสาขา มีดอกมีผลได้ดี และได้ชื่อว่ามนุษย์ ก็ต้องมีรากดี จึงจะดำเนินความเป็นมนุษย์ที่ดี และก้าวหน้ายิ่งขึ้น กับได้กล่าวถึงสิ่งที่จะทำให้มนุษย์เลิกละหายอยู่ร่วมกันเป็น ปกติสุขไม่ได้ หรือได้ยาก มนุษย์ตั้งแต่ครั้งดึกดำบรรพ์ เมื่อ ทำอาชีพเลี้ยงตน ต่างก็ต้องมีสถานที่เป็นที่ทำกิน คือมีที่ไร่นา ที่สวน ที่จะทำการเพาะปลูกพืชพรรณต่าง ๆ ไว้เลี้ยงตนเลี้ยง ครอบครัว หากมีที่เช่นนั้นอยู่แล้วแต่ได้ขายไปหมดสิ้น ก็เท่ากับ ไม่มีที่ทำกินอีกต่อไปด้วยเหตุนี้ พระพุทธเจ้าจึงตรัสสอนไว้ว่า

๑. บุคคลใดชอบฆ่า อันหมายถึงการขบเบียดเบียน ทำร้ายด้วย (โย ปาณมตีมาเปติ)
๒. ผู้มีปกติพูดเท็จ (มุสวาทญญ ภาสติ)
๓. ผู้ชอบถือเอาสิ่งของที่เขาไม่ได้ให้ (ด้วยอาการขโมย) (โลเก อทินน อาทิยติ)
๔. คนที่ล่วงเกินผิดประเวณีในภรรยา/สามี ของคนอื่น (ปรทารญจ คจฺจติ)
๕. การดื่มสุราและเมรัย (สุราเมรยปानญจ)

การกระทำของบุคคลทั้ง ๕ แบบดังที่กล่าวมานี้ เท่ากับ ว่าเขาขุดรากของตนเองในโลกนี้ทิ้งไป (อิเรวเมโส โลกภูมิ มूल

ชนติ อุตตโน) พระอรรถกถาจารย์ ท่านอธิบายขยายความตาม คำสอนของพระพุทธเจ้าในส่วนนี้ต่อไปอีกว่าเมื่อขุดรากของ ตนเองทิ้งอย่างทีพระพุทธเจ้าตรัสไว้นี้ ก็จะเป็นคนไม่มีที่พึ่ง เป็น ประดุจคนกำพร้าเที่ยวไป (อนาโถ กปโณ หุตฺวา จรติ) คือเหมือนกับ ลูกกำพร้า ขาดพ่อแม่ อาชีพก็ยังไม่ มีพึ่งตนเองยังไม่ได้ ย่อม รู้สึกว่าเหวไม่มีที่พึ่ง ไม่รู้ว่าจะดำเนินชีวิตเลี้ยงตนต่อไปอย่างไร นี่เองที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า คนละเมิดศีล ไม่มีศีลเป็นพื้นฐานก็เท่ากับ ขุดรากของตน (คือรากของความเป็นมนุษย์) ทิ้งไป แล้วจะ มีความเจริญก้าวหน้า และมีความสุขในโลกมนุษย์ได้อย่างไร

◆ (อ่านต่อฉบับหน้า) ◆

ปางมหาภิเนษกรรมณ์

เมื่อพระชนม์ครบถ้วนยี่สิบเก้า
ทรงเห็นเงาไตรลักษณ์ ประจักษ์ศรี
เห็นความแก่เจ็บตาย ในชีวิ
จากความเกิดอันเป็นที่ปฐมนัย
จึงตัดสินใจพระทัยออกผนวช
ด้วยพาหนะเร็วรวดเร็ว เต็มวิสัย
ม้ากัณฐุก เพื่อนฉันนะ ร่วมทางไป
สู่แดนไกลฝั่งน้ำอโนมา

ปางตัดพระเมาสี

แล้วทรงตัดพระเมาสีด้วยพระขรรค์

มโนพลัน พนมฤทธิ์อธิษฐาน

“หากได้ตรัสรู้พระสัมมา

เมาสีนี้จงอย่าตกสู่ดิน”

แล้วสะบัดวงกว้างขว้างแรงโหม

สู่โพยม ด้วยกำลังตั้งถวิล

ขณะนั้นท้าวสักกะคือพระอินทร์

นำเกศิน บรรจุไว้ในดาวดึงส์

วันอาสาฬหบูชา

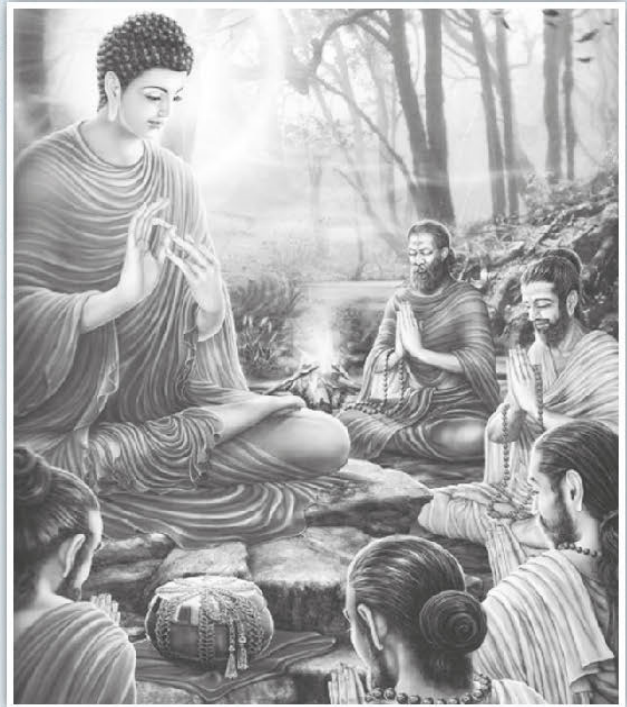
วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๘

คำว่า อาสาฬหบูชา ย่อมาจาก “อาสาฬหปุณณมีบูชา” แปลว่า “การบูชาในวันเพ็ญเดือนอาสาฬหะ” ตรงกับวันเพ็ญ เดือน ๘ ตามปฏิทินจันทรคติของไทย ซึ่งมักจะตรงกับเดือนกรกฎาคมหรือเดือนสิงหาคม

วันอาสาฬหบูชา นับเป็นวันที่สำคัญในประวัติศาสตร์แห่งพระพุทธศาสนา คือวันที่พระพุทธองค์ทรงแสดงธรรมเทศนาหรือหลักธรรมที่ทรงตรัสรู้เป็นครั้งแรก แก่เบญจวัคคีย์ทั้ง ๕ ณ มฤคทายวัน ตำบลลิลิตนระ เมืองพาราณสี ในชมพูทวีปสมัยโบราณ ซึ่งปัจจุบันตั้งอยู่ในประเทศอินเดีย

ธัมมจักกัปปวัตตนสูตรเป็นธรรมเทศนาที่พระพุทธองค์ ทรงแสดงครั้งแรก แปลว่า พระสูตรแห่งการหมุนวงล้อธรรม หรือพระสูตรแห่งการแผ่ขยายธรรมจักร กล่าวคือดินแดนแห่งธรรม เมื่อ ๒๕๐๐ กว่าปีมาแล้วนั้น ชมพูทวีปในสมัยโบราณกำลังย่างเข้าสู่ยุค แห่งความเจริญก้าวหน้ารุ่งเรืองเฟื่องฟูทุกด้านและมีคนหลายประเภท ทั้ง

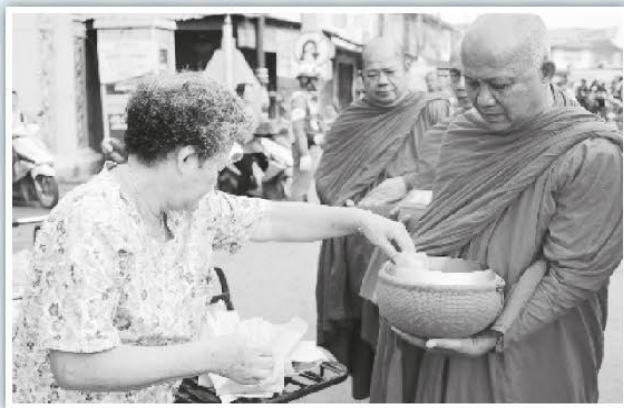

ชนผู้มั่งคั่งร่ำรวย นักบวชที่พัฒนาความเชื่อและข้อปฏิบัติทางศาสนา เพื่อให้ผู้ร่ำรวยได้ประกอบพิธีกรรมแก้ตนเต็มที่ ผู้เบื่อหน่ายชีวิตที่วนเวียนในอำนาจและโภคสมบัติที่ออกบวช หรือบางพวกก็แสวงหาคำตอบที่เป็นทางหลุดพ้นด้วยการคิดปรัชญาต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่เหลือวิสัย และไม่อาจพิสูจน์ได้บ้าง พระพุทธเจ้าจึงทรงอุบัติในสภาพเช่นนี้ และดำเนินชีพเช่นนี้ด้วยแต่เมื่อทรงพบว่าสิ่งที่เกิดขึ้นใน

ตอนนั้นขาดแก่นสาร ไม่เป็นประโยชน์อย่างแท้จริง แก่ตนเองและผู้อื่น จึงทรงคิดหาวิธีแก้ไขด้วยการทดลองต่างๆ โดยละทิ้งราชสมบัติ และอิสริยยศแล้วออกผนวชบำเพ็ญตบถนานถึง ๖ ปี ก็ไม่อาจพบทางแก้ได้ ต่อมาจึงได้ทรงค้นพบ มัชฌิมาปฏิปทา หรือทางสายกลาง เมื่อทรงปฏิบัติตามก็ได้ค้นพบสังขธรรมที่น่าคุณค่า แท้จริงมาสู่ชีวิตอันเรียกว่า อริยสัจ ๔ ประการ ในวันเพ็ญเดือน ๖ ก่อนพุทธศก ๔๕ ปี ที่เรียกว่า การตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า จากนั้นทรงประกาศศาสนาโดยทรงดำริหาทางที่ได้ผลดีและรวดเร็ว คือ เริ่มสอนแก่ผู้มีพื้นฐานภูมิปัญญาดีที่รู้แจ้งคำสอนได้อย่างรวดเร็วและสามารถนำไปชี้แจงอธิบายให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างกว้างขวาง จึงมุ่งไปพบนักบวช ๕ รูป หรือเบญจวัคคีย์ ประกอบด้วย โกณฑัญญะ วัปปะ ภัททิยะ มหานามะ อัสสชิ และเป็นการแสดงธรรมเทศนาครั้งแรกในวันเพ็ญ เดือน ๘ ใจความสำคัญในการแสดงปฐมเทศนาครั้งแรกของพระพุทธเจ้าทรงแสดงหลักธรรม

สำคัญ ๒ ประการคือประการแรก คือ มัชฌิมาปฏิปทาหรือทางสายกลาง เป็นข้อปฏิบัติที่เป็นกลาง ๆ ถูกต้อง และเหมาะสมที่จะให้บรรลุถึงจุดหมายได้ มิใช่การดำเนินชีวิตที่เอียงสุด ๒ อย่าง หรืออย่างหนึ่งอย่างใดประการที่สอง คือ อริยสัจ ๔ แปลว่า ความจริงอันประเสริฐของอริยะ ซึ่งคือ บุคคลที่ห่างไกลจากกิเลสเมื่อพระพุทธเจ้าทรงแสดงธรรมแล้ว ปรากฏว่าโกณฑัญญะผู้เป็นหัวหน้าปัญจวัคคีย์ได้เกิดเข้าใจธรรม เรียกว่า เกิดดวงตาเห็นธรรม หรือได้ธรรมจักษุ

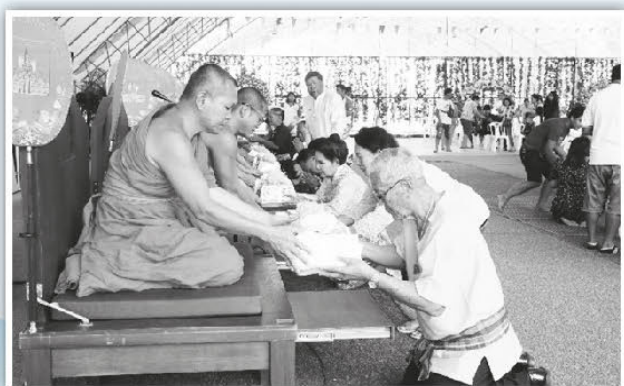
บรรลุนิโสตาบัน จึงทูลขอบรรพชาและถือเป็นพระภิกษุสาวก รูปแรกในพระพุทธศาสนา มีชื่อว่า อัญญาโกณฑัญญะทำให้ในวันนั้นมีพระรัตนตรัยครบองค์สามบริบูรณ์เป็นครั้งแรกในโลก คือ มีทั้งพระพุทธเจ้า พระธรรม ๑. ทำบุญ ตักบาตร

๓. เวียนเทียน

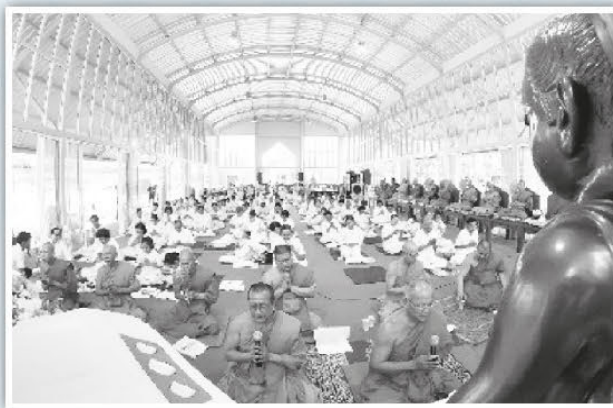

๔. ถวายสังฆทาน

และพระสงฆ์ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้วันนี้ถูกเรียกว่า “วันพระธรรม” หรือ วันพระธรรมจักร อันได้แก่วันที่ล้อแห่งพระธรรมของพระพุทธเจ้าได้หมุนไปเป็นครั้งแรก และ “วันพระสงฆ์” คือวันที่มีพระสงฆ์เกิดขึ้นเป็นครั้งแรก และจัดว่าเป็น “วันพระรัตนตรัย” อีกด้วย

ในวันอาสาฬหบูชานี้ ชาวพุทธควรถือเป็นหน้าที่อันสำคัญยิ่งที่จะพึงประกอบการบูชาทั้งส่วนอาวาสบูชา และปฏิบัติบูชา โดยเฉพาะการปฏิบัติบูชานั้น ควรปฏิบัติตนตามหลักธรรมในธัมมจักกัปปวัตตนสูตร อันได้แก่ มัชฌิมาปฏิปทา ข้อปฏิบัติสายกลาง คือ อริยมรรค ๘กล่าว โดยสรุปก็คือ ควรปฏิบัติตนให้มีศีล สมาธิ ปัญญา เมื่อปฏิบัติได้ดังนี้ ชื่อว่าได้บูชาพระพุทธองค์ ด้วยการบูชาอย่างยิ่ง ตัวอย่างสิ่งที่ชาวพุทธควรปฏิบัติ ในวันอาสาฬหบูชา เช่น ๒. เข้าวัด ฟังธรรม ปฏิบัติธรรม

๕. ทำทาน เช่น ปลอยนก, ปลา หรือ ใส่ชีวิตโคกระบือ

ในหัวใจ

ต้องไม่มีคำว่าท้อ

ลุยทุกอย่างด้วยความมุ่งมั่น
ทุ่มเท เหนื่อยเหนื่อย
แต่สุขใจที่ได้ทำ

พระราชวิสุทธิประชาภ
(หลวงพ่อลงกต)

พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ
สถานปฏิบัติธรรม และสังฆเวชนียสถาน
www.srisuvarnabhumbuddhist.com

Facebook

Line

Youtube

ขอเชิญร่วมบูชาวัตถุมงคล

เพื่อสมทบทุนสร้าง อาคารแทนประดิษฐาน พระพุทธรูปบุรีศรีสุวรรณภูมิ และอาคารประกอบ

A.พระพุทธรเจ้าน้อย (องค์ผิว)

ราคา 999 บาท

B.พระพุทธรเจ้าน้อย (องค์ทอง)

ราคา 1,499 บาท

C.พระพุทธรเจ้าน้อย (องค์ผิว)

ราคา 1,999 บาท

D.พระพุทธรเจ้าน้อย (องค์ทอง)

ราคา 2,999 บาท

E.พระพุทธรเจ้าน้อย (รมเงินปู)

ราคา 3,999 บาท

F.พระพุทธรเจ้าน้อย (ไฟเบอร์รมเงินปู)

ราคา 499 บาท

G.พระพุทธรเจ้าน้อย (ปิดทอง)

ราคา 4,999 บาท

H.พระพุทธรเจ้าน้อย (ไฟเบอร์พ่นทอง)

ราคา 499 บาท

สนใจสั่งจอง

๐ ๓๖๗๗ ๑๓๐๐

ข้อจำกัด.....“มีไว้บริหารจัดการชีวิต”

“ข้อจำกัด มีไว้บริหารจัดการชีวิต” คุณมีความรู้สึกต่อประโยคนี้อย่างไร ส่วนหนึ่งอาจขึ้นอยู่กับว่า “เรายอมรับหรือเปล่า ว่าเรามีข้อจำกัด” ไม่แน่ว่าบางทีเรื่องนี้ อาจมีเรื่องที่เราต้องคิดใหม่ในการทำอะไรรู้สึกอย่างหนึ่ง...

เชื่อว่าเราส่วนใหญ่คงเคยล้มเลิกการทำบางสิ่งด้วย “ข้อจำกัด” อะไรสักอย่าง โดยบอกตัวเองทำนองว่า “เพราะอย่างนั้น.. เพราะอย่างนี้..หรือ ถ้าแบบนั้น.. ถ้าแบบนี้..” ที่เรามักคิดด้วยว่า คนที่ทำได้ไม่มีข้อจำกัดหรือเงื่อนไขอย่างเรา เขามีต้นทุนดีกว่า มีโอกาสมากกว่า อะไรก็ตามที่คิดว่าเราเอื้อให้เขาทำได้หลายคนคิดเช่นนี้ เจอสถานการณ์นี้หลายครั้ง แต่ก็อยากให้ลองทบทวนว่า เพราะ “ส่วนใหญ่” คิดว่าต้องเจอ ต้องมีข้อจำกัดใจละ คนที่สำเร็จได้จึงเป็นคน “ส่วนน้อย” แต่บางเรื่องมันก็มีข้อจำกัดจริง ๆ นะ

ถึงกระนั้นเราย่อมแคลงใจว่า บางอย่างก็ต้องมีบ้างละ ข้อจำกัดนะ ก็อาจจะจริง แต่ถ้าพยายามคิดเปรียบเทียบดู ดังเช่น ถ้าจะเป็นนักกีฬาเก่งๆ มันก็ต้องมีรูปร่างที่เหมาะสม จึงได้เปรียบว่าไหม? ยกตัวอย่างกีฬาที่หลายคนรู้จักคือฟุตบอล และนักกีฬาที่โด่งดังในปัจจุบันอย่าง คริสเตียโน โรนัลโด กับ ลิโอเนล เมสซิ ทั้งสองมีความเก่งกาจเป็นที่ยอมรับไม่ต่างกันเลย แต่โรนัลโดนั้น มีรูปร่างที่สูง กว่าเมสซิ ถึง ๑๔ เซนติเมตร (๑๘๔ กับ ๑๗๐) และหนักกว่าราว ๑๐ กิโลกรัม นี่เป็นตัวอย่างที่ทำให้เห็นว่า รูปร่างอาจ “ไม่ใช่ข้อจำกัด” ดังที่คิดกันแบบผิวเผิน

ด้านหนึ่งเราอาจคิดแย้งได้ว่า ก็ลองให้เมสซิไปเล่นกองหลังที่จำเป็นต้องใช้ร่างกายสูงใหญ่เบียดสู้สิ เน้นนอนมันก็คง

ลำบาก แต่นี่คือการรอบคอบที่พยายามตีกรอบให้มีข้อจำกัด เราต้องนึกให้ได้ว่า ถ้าใจยังคงอยากเป็นนักฟุตบอลตำแหน่งนี้ไม่เหมาะเราก็ควรลองไปตำแหน่งอื่น ไปจนถึงกีฬาประเภทอื่น หรือต่อให้เกิดมาพิจารณาเราเป็นนักกีฬาโอลิมปิกไม่ได้ แต่พาราลิมปิกยังมี!!

สิ่งที่เราต้องเข้าใจประการหนึ่งคือการแยกแยะระหว่าง “ข้อจำกัด” กับ “ความเหมาะสม” และเป็นคนละเรื่องกับการที่เราเพียง “ตื่นรู้ หรือ เอาแต่ใจ” คนรวยอันดับ ๑-๕ เขาไม่ได้ทำธุรกิจเดียวกัน มันหมายความว่าวิถีทางความสำเร็จนั้นมันใช้ว่าต้องมาในรูปแบบเดียวกัน...

การที่พยายามสำเร็จในเรื่องหนึ่งมากๆ แล้วคิดว่าเห็นไหม “ก็ยังมีข้อจำกัด” อยู่ดี มันอาจเป็นเรื่องที่ไม่ผิด แต่ควรต้องพิจารณาที่ความเหมาะสมด้วย คล้ายคำคมของผมที่เคยเขียนไว้ว่า “ต้นไม้งามไม่ได้มีเฉพาะสีเขียว ความสำเร็จของเรา ก็ใช้ว่าต้องเป็นสิ่งเดียวกับคนอื่น”

ไม่สำเร็จได้นั้นอาจเป็นเพียงการที่เราแค่พยายามเอาชนะอะไรบางอย่าง การพยายามเหมือนใคร, พยายามเป็นใคร, แค่เอาแต่ใจ หรือ ปมในใจ ซึ่งรวม ๆ แล้ว “เราอาจแพ้เวทีนี้ได้ แต่ไม่ควรแพ้ทุกเวที” ใช้ว่าทุกคนจะได้ทุกสิ่ง ได้ทุกเรื่อง และทุกอย่าง คนที่เขาสำเร็จในเรื่องที่เราทำไม่ได้ เขาก็ย่อมไม่มีในหลายสิ่งที่เราไม่มี...

แต่ถ้าคิดแค่ว่าเราไม่มีอะไรเลย ไม่ได้อะไรสักเรื่อง ไม่ก้าวหน้าสักอย่าง แล้วยังมอม ยังอ้างแต่เรื่องข้อจำกัด ประโยคนี้ที่เขาว่า “มีไว้บริหารจัดการชีวิต” นั้น มันก็ต้องเป็นจริง..

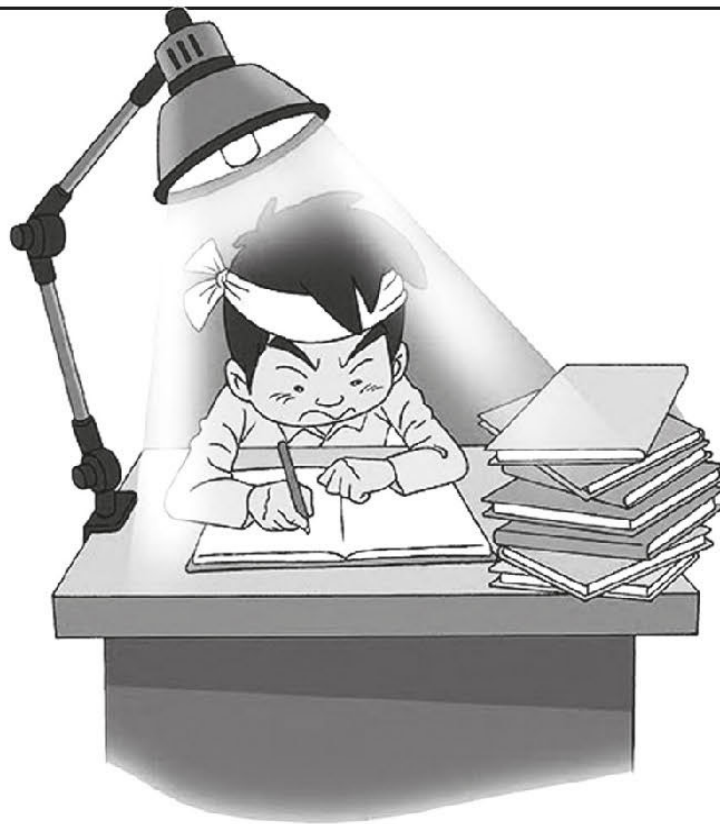

■ แหล่งที่มา : บทความฉบับปรับปรุง เผยแพร่ครั้งแรก
Facebook Sirichaiwatt เมื่อ 02/03/2021

“ทำงานไม่ตั้งค่าง”

ดินที่พอกหางหมู สักแต่จะเพิ่มมากขึ้นๆ
และถางหมูให้กินอยู่หลับนอนไม่เป็นสุขยิ่งๆ ขึ้นไปฉันใด
การงานที่ปล่อยทิ้งไว้ตั้งค่าง ก็สักแต่จะยิ่งเพิ่มมากขึ้น
และถางความเจริญก้าวหน้าทั้งแก่ตนเอง และหมู่คณะฉันนั้น

ค่าของคนอยู่ที่ผลของงาน หากปล่อยการงานให้ตั้งค่าง
ก็เท่ากับกำลังทำลายค่าของตนเอง

เหตุที่ทำให้งานตั้งค่าง

๑. ทำงานไม่ถูกกาล ยังไม่ถึงเวลาทำก็ใจร้อนด่วน
ไปทำ แต่พอถึงเวลาควรทำกลับไม่ทำ เช่น ตอนแดดออก
มัวไปภูบ้าน พอฝนตกกลับไปซักเสื้อผ้าตากเท่าไรก็ไม่แห้ง
หรือตอนเด็กไม่ยอมเรียนหนังสือ เทียวล้ามะเลเทเมา พอแก่

เดี๋ยวจะมาเรียนก็เรียนไม่ไหวแล้ว

๒. ทำงานไม่ถูกวิธี ทำผิดขั้นตอน ผิดลำดับ เช่น
จะทำความสะอาดบ้าน ก็ไปกวาดพื้นก่อนแล้วกวาดเพดาน
ทีหลัง ฝุ่นผงต่างๆ ก็ตกลงมาต้อง กวาดพื้นใหม่อีก เป็นต้น
๓. ไม่ยอมทำงาน ชอบผัดวันประกันพรุ่ง หรือหาเหตุ

ต่างๆ นานาอย่าง เช่น รอกฤษรอกษาม พระลัษณ์ลัษณ์พุทธเจ้า
ตรัสว่า ถ้าเราจะทำความดีเมื่อไร ฤกษ์ก็ดีเมื่อนั้น ไม่ต้องรอก
ทำไปได้เลย ประโยชน์ย่อมเป็นลักษณะของประโยชน์เอง

วิธีทำงานให้เสร็จ

วิธีทำงานที่พระลัษณ์ลัษณ์พุทธเจ้าตรัสไว้ คือ อิทธิ
บาท ๔ ได้แก่

๑. **ฉันทะ** คือ ความรักงาน หรือ ความเต็มใจจะเกิดขึ้น
ได้ต่อเมื่อเราเห็นผลของงานทำแล้วจะเกิดผลดีอย่างไร

๒. **วิริยะ** คือ ความพากเพียร หรือ ความตั้งใจ
ทำเป็นคุณธรรมทางใจ เรียก ความรู้สึกนี้ว่า ความกล้าแม้
จะมีอุปสรรคเพียงใด แต่ก็มีความตั้งใจทำ

๓. **จิตตะ** คือความเอาใจใส่ หรือ ความตั้งใจทำ
คนมีจิตตะเป็นคนไม่ปล่อยปละละเลยกับงานของตน คอย
ตรวจตรวจงานอยู่เสมอ

๔. **วิมังสา** คือความเข้าใจทำ ทำงานด้วยปัญญา
ด้วยสมองคิด ไม่ใช่สักแต่ว่าทำ

คนที่ทำงานด้วยปัญญาคือเต็มใจทำ ตั้งใจทำ
ทำ และเข้าใจทำ ซึ่งวิธีการฝึกฝนใจที่ดีที่สุด ก็คือ การให้
ทาน การรักษาศีล และการทำสมาธิเพื่อให้ใจผ่องใส ทำให้
เกิด ปัญญาพิจารณาเห็นผลของงานได้ รู้และเข้าใจวิธีการ
ทำงาน มีกำลังใจ และมีใจจดจ่ออยู่กับงาน ไม่วอกแวก

อานิสงส์การทำงานไม่คั่งค้าง

๑. ทำให้ฐานะของตน ครอบคลุม ประเทศชาติดีขึ้น
๒. ทำให้ได้รับความสุข
๓. ทำให้พึ่งตัวเองได้
๔. ทำให้เป็นที่พึ่งของคนทั้งหลายได้
๕. ทำให้สามารถสร้างบุญกุศลอื่นๆ ได้ง่าย
๖. ทำให้เป็นผู้ไม่ประมาท
๗. ทำให้ป้องกันภัยในอบายภูมิได้
๘. ทำให้มีสุคติเป็นที่ไปเบื้องหน้า
๙. ทำให้เป็นนิสัยติดตัวไปข้ามภพข้ามชาติ
๑๐. ทำให้ได้รับการยกย่องสรรเสริญจากคนทั่วไป

“บุคคลใดไม่คำนึงถึงหนาร้อน อดทนให้เหมือน
หญ้า กระทำกิจที่ควรทำด้วยเร็วแรงของลูกผู้ชาย
บุคคลนั้นย่อมไม่เสื่อมจากสุข”

■ แหล่งที่มา : กัลยาณมิตร เพื่อนแท้สำหรับคุณ เรื่อง มงคลชีวิต
38 ประการ จาก www.kalyanamitra.org

เรื่อง... ชาบหมุ่มปราบยักษ์

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว พระโพธิสัตว์เกิดในตระกูลผู้ดีเก่าชื่อสุนตะอาศัยอยู่ในเมืองพาราณสี เมื่อบิดาเสียชีวิตได้ออกรับจ้างหาเลี้ยงมารดา ในสมัยนั้นพระราชอาชบหล่าสัตว์วันหนึ่งพระองค์เสด็จเข้าป่าลึกไปพร้อมทหารและอำมาตย์หมู่ใหญ่ตกลงกันว่า “ถ้าเนื้อวิ่งไปทางใคร คนนั้นจะถูกปรับ” วันนั้นมีละมั่งตัวหนึ่งวิ่งหนีไปทางพระราชอาชบพระองค์เห็นแล้วก็จึงรณูยิงไปละมั่งหลบได้ แต่ทำที่ล้มลงนอนตาย พระราชานึกว่ามันตายแล้วจึงลงจากหลังม้าเดินไปดู ละมั่งรีบลุกขึ้นแล้ววิ่งหนีไป พระราชอาชบรีบควมม้าตามไป พร้อมมีเสียงหัวเราะเยาะของพวกอำมาตย์ตามหลังไป

พระราชอาชบตามไปทันละมั่งแล้วฟันมันด้วยพระขรรค์ขาดเป็น ๒ ท่อน เพื่อระบายโทสะ ด้วยความเมื่อยล้าจึงเข้าไปเอนกายที่ใต้ต้นไทรต้นหนึ่ง และหลับไป ที่ต้นไทรนั้นมียักษ์ตนหนึ่งอาศัยอยู่ ยักษ์ตั้งกติกาไว้ว่าใครเข้ามาอยู่ภายใต้ร่มไทรนี้จะถูกจับกิน จึงจับพระหัตถ์ของพระราชอาชบปลุกให้ลุกขึ้นพร้อมที่จะกิน พระราชอาชบเมื่อทราบว่ามันเป็นยักษ์ก็ขอไว้ชีวิตไว้ โดยมอบเนื้อละมั่งตัวนั้นให้ยักษ์กิน และสัญญาว่าจะส่งชาวเมืองมาให้ยักษ์กินเป็นประจำทุกวัน ยักษ์ตกลงตามนั้นพร้อมกับขู่ว่าถ้าหากวันใดไม่มีคนและอาหารมาให้กินจะจับพระราชอาชบกินเสีย

พระราชอาชบเมื่อถูกยักษ์ปล่อยออกมาแล้ว ก็รีบนำทหารและอำมาตย์เข้าเมืองปรึกษากันในเรื่องนี้ อำมาตย์

จึงเสนอว่า “ขอเดชะในเมืองเรา นักโทษก็มีอยู่มาก เบื้องแรกเราก็ให้นักโทษนำอาหารไปส่งยักษ์วันละคน ก็พอที่จะหาทางแก้ไขได้ พระเจ้าข้า” เมื่อตกลงกันตามนั้นแล้วก็ได้จัดส่งนักโทษไปให้ยักษ์กินเป็นประจำทุกวันจนนักโทษหมดจากคุก

พระราชอาชบทรงกลัวความตายจึงรีบปรึกษาอำมาตย์อีกว่า จะทำอย่างไร อำมาตย์ได้ทูลเสนอว่า “ขอเดชะ เมื่อนักโทษหมดแล้วเช่นนี้ คนที่เห็นแก่เงินมีอยู่ดกพระเจ้าข้า ขอเพียงพระองค์ตั้งค่าจ้างไว้สูง ๆ ย่อมมีคนอาสาพาอาหารไปให้ยักษ์แน่นอนพะยะค่ะ” เมื่อตกลงกันตามนี้แล้ว ก็ให้ทหารปาวประกาศไปทั่วเมืองปรากฏว่ามีคนมาสมัครเป็นจำนวนมาก แต่พอรู้ว่าจะต้องไปตายก็ลดเหลือไม่กี่คน ใน

จำนวนคนที่เหลือนั้นมีนายสุตนะด้วย

นายสุตนะคิดว่า “ทุกวันเรารับจ้างทำงานได้เพียงบาทเดียวแต่นี้อาสาทำอาหารไปให้ยักษ์ครั้งเดียวตั้ง ๑,๐๐๐ บาท” จึงไปบอกแม่ที่บ้าน แม่ห้ามไว้ก็ไม่ฟัง เขาบอกแม่ว่า “แม่ครับ แม่ไม่ต้องเป็นห่วง ผมมีวิธีปราบยักษ์ไม่ยอมให้มันกิน จะเอาชีวิตรอดกลับมาหาแม่ให้ได้”

ในวันรุ่งขึ้น เขาไปเข้าเฝ้าพระราชาทูลขอสิ่งของ ๔ อย่าง คือฉลองพระบาท ฉัตร พระขรรค์ และภาตทองคำ ใส่อาหารของพระราชา พระราชาทรงแปลกพระทัยจึงตรัสถามถึงสาเหตุที่ต้องการสิ่งของ ๔ อย่างนี้

นายสุตนะ จึงทูลให้ทราบ ว่า “ขอเดชะ ฉลองพระบาทของพระองค์จะช่วยชีวิตข้าพระองค์ เพราะยักษ์จะกินคนที่ยืนบนพื้นดินเท่านั้น ฉัตรของพระองค์ก็จะใช้กันเป็นร่ม เพราะยักษ์จะกินคนที่อยู่ภายใต้ร่มไม้เท่านั้น พระขรรค์ของพระองค์ก็จะใช้เป็นอาวุธสำหรับยักษ์ ส่วนภาตทองคำก็จะดีกว่าภาตกระเบื้องพะยะค่ะ” พระราชาทรงเลื่อมใสในสติปัญญาของเขา และรับสั่งให้มอบสิ่งของ ๔ อย่างนั้นแก่เขาไป

นายสุตนะให้ทหารนำสิ่งของ ๔ อย่างนั้นเดินตามหลังไปด้วย เมื่อถึงต้นไทรแล้วก็สวมฉลองพระบาททองคำ ขัดพระขรรค์กันเสดฉัตรบนหัว ถือภาตทองคำใส่อาหารไปวางไว้ใกล้ต้นไทรนั้น แล้วใช้ปลายพระขรรค์ฉีกภาตเข้าไปภายใต้ร่มไม้ นั้น ตนเองยืนอยู่ใต้เสดฉัตรนอกร่มไทร ยักษ์เห็นอาการอันแปลกประหลาดของเขาก็กะใจออก คิดจะลองเขากินเป็นอาหารจึงพูดว่า “สหายหนุ่ม ขอเชิญท่าน

เข้ามารับทานอาหารร่วมกันภายใต้ร่มไม้ไทรนี้เถิด”

นายสุตนะตอบและขู่ว่า “ท่านยักษ์ เรานำอาหารมาให้ท่านแล้ว เรามีแม่แก่ชราที่ต้องเลี้ยงดู ในเมืองก็หมดคนอาสาทำอาหารมาให้ท่านแล้ว เหลือเราเพียงคนเดียวเท่านั้น ถ้าหากท่านกินเราเสียแล้ว ก็จะไม่มีการนำอาหารมาให้ท่านอีกเลย ท่านก็จะจับเราไม่ได้ เพราะเราไม่ได้ยืนบนพื้น และไม่ได้อยู่ใต้ร่มไม้ของท่านด้วย ถ้าท่านคิดจะต่อสู้กับเรา เราก็จะใช้พระขรรค์ฟันท่านเป็น ๒ ท่อน วันนี้เราเตรียมตัวมาดีแล้ว ท่านควรระวังรักษาตัวเสียเถิด”

ยักษ์เลื่อมใสในปัญญาของเขา จึงพูดว่า “สุตนะ เราขอมท่านแล้ว ขอเชิญท่านกลับไปพบมารดาของท่านเถิด และนับจากวันนี้เราจะเลิกกินมนุษย์ รักษาตัว”

นายสุตนะให้ยักษ์รักษาตัว ๕ แล้วนำยักษ์เข้าเมืองไป ประจำอยู่ที่ประตูเมือง เพื่อจะได้ง่ายต่อการส่งอาหาร พระราชาพอทราบชื่อนายสุตนะปราบยักษ์ได้แล้ว ก็ทรงปลอบปล้ำยินดีเป็นอย่างยิ่ง พระราชทานตำแหน่งเสนาบดีแก่เขาพร้อมทรัพย์สมบัติมากมาย

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า : ผู้มีปัญญารอบรู้สามารถช่วยให้ตนเองและคนอื่นรอดพ้นจากความฉิบหายได้

ธรรมะ จาก... หลวงพ่ोज้าวคุณ

เรื่อง... ‘อยู่อย่างไรให้มีความสุขกับโควิด-๑๙’

ในภาวะที่มีการแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ หลายคนรู้สึกได้ถึงความสุข ท้อแท้ ลึกลับ หวัง หมดกำลังใจ น้อย คนที่จะอยู่ในภาวะวิกฤติน้อย่างมีความสุข ซึ่งใครที่สามารถอยู่ได้อย่างมีความสุข ก็จะมีบางสิ่งบางอย่างที่ดี และมากเป็นพิเศษ เพราะสภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้เป็นเรื่องใหม่ ที่เราทุกคนไม่เคยตั้งตัว และเตรียมความพร้อมไว้ก่อน ดังนั้น เมื่อเกิดภาวะวิกฤติขึ้นหลายคนก็อาจจะยืนไม่อยู่ บางคนล้มและยังลุกขึ้นมาไม่ได้ คงไม่ต้องพูดถึงว่ามีความสุขหรือไม่ วันนี้คนไทยและคนทั้งโลกส่วนใหญ่แล้วอยู่ในความทุกข์ จึงเกิดคำถามขึ้นมาว่า เราจะอยู่อย่างไรให้พ้นจากสภาวะวิกฤติโควิด-๑๙ นี้

หลวงพ่อมองว่าสิ่งที่เราต้องมี ณ ตอนนี้ คือสติ ปัญญา รู้เห็นตามสภาวะที่เกิดขึ้น เรารู้ว่าโควิด-๑๙ เกิดขึ้นเพราะอะไร เราก็จะยอมรับและเข้าใจ ว่าเป็นเรื่องธรรมดา ของสภาวะโลกนี้ การเกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป ของสรรพสิ่งมีชีวิต ทั้งเราและโควิด-๑๙ คือ การรู้เท่าทันโควิด-๑๙ นั่นคือ ประการที่หนึ่ง ประการที่สอง คือ เมื่อเรายังมีชีวิตอยู่ความสุขเกิดจากอะไร ความสุขทั้งหลาย

เกิดขึ้นที่ใจ ใจควรเป็นอย่างไรถึงจะมีความสุข ใจที่มีความรัก ความเมตตา ความปรารถนาต่อตนเอง และผู้อื่น ทำให้เราเกิดแรงบันดาลใจ เกิดปัญญา เกิดความคิดดี ว่าเราควรทำอะไรใช้ชีวิตอย่างไร ให้มีความสุข เราจะต้องป้องกันตนเอง ไม่ประมาท เมื่อเราตั้งอยู่ในความไม่ประมาท เรียนรู้ที่จะป้องกันตนเอง และชีวิตของผู้อื่น สิ่งนี้จะนำมาซึ่งความปลอดภัย ไม่ต้องเป็นทุกข์กับการติดเชื้อโควิด-๑๙ ความสุขต่อไปที่น่าจะเกิดขึ้นได้โดยง่าย คือ การให้ความรู้ และกำลังใจ เพื่อให้เขามีกำลังใจที่จะต่อสู้ ยืนอยู่ และก้าวเดินต่อไป เพราะฉะนั้นความเมตตาจึงเป็นที่มาของความสุข ความสุขเกิดขึ้นเพราะเราได้ทำกิจกรรมที่ดี เป็นประโยชน์ ต่อตนเอง และผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องการป้องกัน เพื่อให้ชีวิตเราปลอดภัย แน่แน่นอนว่าเมื่อชีวิตเราปลอดภัย ก็ไม่ต้องเป็นทุกข์กับโควิด-๑๙ เมื่อเราปลอดภัย ก็แปลว่าเรายัง รักษาชีวิต และโอกาสของเราเพื่อก้าวเดินต่อไป สู่ความสุขและความสำเร็จซึ่งรออยู่ข้างหน้า ขอเจริญพร

■ แหล่งที่มา : youtubeพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

พระธรรมนำสุข

“ฤกษ์งามยามดี”

เป็นความเชื่อกันมาแต่โบราณว่า จะเริ่มประกอบกิจการงานใดๆก็ตามจะต้องดูฤกษ์ยาม (วัน-เวลา) ให้ดีเพื่อให้กิจกรรมกิจการที่จะกระทำนั้นประสบความสำเร็จมีความเจริญรุ่งเรือง ประสบชัยชนะเหนือคู่ต่อสู้ของตน อะไรประมาณนั้น หนุ่มสาวรักกันชอบกันจะแต่งงานกันก็ต้องหาฤกษ์ยาม ว่าวัน-เวลา ไหนดีที่จะจัดพิธีแต่งงานกันเพื่อให้การใช้ชีวิตคู่มีความสุข-ความเจริญ อยู่ครองคู่กันไปจนถึงตายจากกัน หลายคู่ก็สมความปรารถนา หลายคู่ก็ล้มเหลวทั้งที่ดูฤกษ์ยามมาเหมือนกัน จะเปิดกิจการทำการค้าขายก็ดูฤกษ์ยาม บางแห่งก็ประสบความสำเร็จ บางแห่งก็ล้มเหลวล้มละลายกันไปก็มาก ทั้งที่ดูฤกษ์ยามวันเปิดกิจการมาเหมือนกัน การทำสงครามซึ่งบ้านซึ่งเมืองรบทัพจับศึกก็ดูฤกษ์ยามการออกทัพเคลื่อนพล เพื่อให้ประสบกับชัยชนะที่สำเร็จก็มากที่ล้มเหลวก็มี หรือแม้แต่มีฉาชีพผู้จะไปลัก จี้ ชิง ปล้น ก็ยังดูฤกษ์ยาม (ฤกษ์ดาวโจร) ที่สำเร็จก็มีที่ล้มเหลวก็มากดูเหมือนว่าความเชื่อในเรื่องฤกษ์ยามนี้ จะมีอิทธิพลไปทั่วกับคนทุกระดับชั้นจริงๆ ทั้งที่มีตัวอย่างตั้งมากมายให้เห็นกันแล้วว่า แม้จะกระทำการตามฤกษ์ยามแล้ว แต่ก็ยังประสบความล้มเหลว นี่แสดงให้เห็นว่านอกจากฤกษ์ยามแล้วยังต้องมีเหตุปัจจัยอีกหลายสิ่งอย่างมาประกอบ การกระทำในกิจการงานนั้นๆให้ประสบความสำเร็จ บรรลุสู่เป้าหมายที่ตนปรารถนา

ในทางพระพุทธศาสนาพระบรมศาสดาทรงตรัสไว้ว่า “เมื่อบุคคลประพฤตินี้ ประพฤติชอบเวลาใดเวลานั้นแหละเป็นฤกษ์ดี มงคลดี สำหรับบุคคลนั้นแล้ว” หรืออีกนัยหนึ่งทรงสอนว่า “ใคร่ครวญดีแล้วจึงกระทำ” บาลีว่า “นิสฺสम्म กรณฺเญโย” คือต้องพิจารณาไตร่ตรองถึงความพร้อมเสียก่อนจึงลงมือกระทำไม่ว่ากิจการงานใดๆก็ตามก็จะสามารถประสบความสำเร็จได้ หากเชื่อเพียงฤกษ์ยามที่ตนได้รับมาว่าวันนั้นดีเวลานี้ต้องทำโดยยังไม่มีความพร้อมที่จะทำก็จะเป็นเหตุให้ประสบกับความล้มเหลวมากกว่า ฤกษ์งามยามดีเชื่อได้เพียงเป็นกำลังใจว่าเราเริ่มต้นกิจการในวันเวลาที่เรียกว่า “ฤกษ์งาม ยามดี” แต่หลังจากนั้น เราต้องใช้ทุกอย่างที่เราหมักหรือมีน้อยมาใช้ประกอบกิจการงานของเราให้ได้รับความสำเร็จ เช่น ขันติ ความอดทน วิริยะความเพียรพยายาม อีกทั้งสติความระลึกได้ ปัญญาความรอบรู้ เป็นต้น อย่างนี้แล้ว เราจะอยู่กับฤกษ์งาม ยามดีอยู่ตลอดเวลา

ขอความสุขความสำเร็จจงบังเกิดมีแก่ท่านทั้งหลายโดยทั่วกัน

เจริญพร

พระครูสังฆรักษ์สมบัติ สิลฺลฺลิตโต

รองประธานมูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดเขาล้างพัฒนา

๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔

ครั้งหนึ่งในชีวิตที่คุณจะมีโอกาสได้ร่วมจรริ่งพุทธศาสนา

เรียนเชิญท่านผู้มีจิตศรัทธา เป็นส่วนหนึ่งในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยการร่วมสมทบทุนจองโฉนดที่ดิน เพื่อสร้างพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ และสังฆเวชนียสถาน ๔ ตำบล ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประเทศไทย

ตารางวา ละ ๙๙๙ บาท **รับของที่ระลึกการบริจาค**
พร้อมโฉนดและใบอนุญาตโยธาบัตร(ลดภาษี)

ตะกรุด

หนังสือภาพพุทธประวัติ ๔ สี

พระพุทธรูปเจ้าน้อย
ขนาดสูง ๑๐ เซนติเมตร

- ๑ ตารางวา รับ ตะกรุด
- ๕ ตารางวา รับ หนังสือภาพพุทธประวัติ ๔ สี
- ๑๐ ตารางวา รับ พระพุทธรูปเจ้าน้อย ขนาดสูง ๑๐ เซนติเมตร

ติดต่อแจ้งความจำนงสั่งจองที่ดิน ๐ ๓๖๓๗ ๑๓๐๐

